

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 42.304/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 12 februari 2007 door de Minister van Volksgezondheid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 september 2005 ter waarborging van het welzijn van dieren die tot het vermaak van het publiek worden gebruikt in circussen of rondreizende tentoonstellingen", heeft op 6 maart 2007 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe enkele wijzigingen van uiteenlopende aard aan te brengen in het koninklijk besluit van 2 september 2005 ter waarborging van het welzijn van dieren die tot het vermaak van het publiek worden gebruikt in circussen of rondreizende tentoonstellingen.

3. Het ontworpen besluit vindt in hoofdzaak rechtsgrond in artikel 6, § 2, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren. Luidens die bepaling kan de Koning maatregelen voorschrijven tot het waarborgen van het welzijn der dieren die tot vermaak van het publiek worden gebruikt in onder meer circussen en rondreizende tentoonstellingen. De Koning kan bovendien bekwaamheidsvoorwaarden opleggen voor de personen die de bedoelde dieren houden en verzorgen.

Verscheidene artikelen van het ontwerp bevatten een delegatie van bevoegdheid aan de bevoegde minister. Voor die bepalingen wordt de rechtsgrond mede geboden door artikel 44, eerste lid, van de voornoemde wet van 14 augustus 1986, luidens welke bepaling de Koning de uitoefening van de machten die hij aanwijst, kan overdragen aan de minister bevoegd voor het dierenwelzijn.

.../...

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4. In het ontworpen artikel 1, *3bis*, wordt het begrip eigenaar gedefinieerd als "de persoon die het dier in zijn bezit heeft".

Klaarblijkelijk moet de invoeging en de omschrijving van dat begrip worden begrepen in die zin dat de verplichtingen voor, nu eens "de verantwoordelijke", dan weer "de eigenaar", verband houden met de aard van die verplichtingen, namelijk "organisatorische verplichtingen" in hoofde van de verantwoordelijke en "diergebonden verplichtingen" in hoofde van de eigenaar.

Gevraagd waarom de eigenaar dan ook niet mee wordt vermeld in bijvoorbeeld het ontworpen artikel 8, § 4, en het huidige artikel 22 van het koninklijk besluit van 2 september 2005 heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"Het klassieke beeld van een circus is dat van een circusdirecteur die met zijn eigen tent en zijn eigen dieren rondreist om voorstellingen te geven. In dit geval is de circusdirecteur volgens de definities van het KB van 2/9/2005 en het voorliggende ontwerp van wijzigingsbesluit zowel verantwoordelijke als eigenaar.

Tegenwoordig hebben circusdirecteurs echter steeds minder eigen dieren. In dit geval is het circus een (bijna) lege huls die wordt opgevuld met ingehuurd acts. In dit geval is de circusdirecteur wel de verantwoordelijke, maar niet de eigenaar. De eigenaar is in dit geval diegene die (met zijn dieren) een tijdelijk contract afsluit met de verantwoordelijke om een of meerdere acts in het circus te verzorgen.

Voor wat betreft art. 8, § 4, wordt de eigenaar beschouwd onder het «personeel» te vallen aangezien hij een contract aangaat met de verantwoordelijke.

Bij het opstellen van het voorliggende ontwerp van besluit werd vertrokken van het idee dat de eigenaar van de dieren verantwoordelijk is voor de directe verzorging van de dieren, maar dat de verantwoordelijke van het circus verantwoordelijk is voor het grotere geheel, waarbij het inderdaad voornamelijk gaat om organisatorische verplichtingen. Hiermee rekening houdend en aangezien de verantwoordelijke degene is die de contacten verzorgt met de lokale autoriteiten, lijkt het logisch om de verplichtingen voorzien in artikel 22 toe te vertrouwen aan de verantwoordelijke."

Gelet op dat antwoord, waaruit blijkt dat niet alle begrippen in hun gewone juridische betekenis worden gebruikt, verdient het aanbeveling om in artikel 1 van het koninklijk besluit van 2 september 2005 ook een definitie op te nemen van het begrip "personeel". Ook verdient het om dezelfde reden aanbeveling om voor het begrip "eigenaar" een ander begrip te gebruiken ⁽¹⁾.

Artikel 3

5. Luidens het ontworpen artikel 2 is het koninklijk besluit van 2 september 2005 niet van toepassing op circussen die steeds maximaal een dag op de plaats van de voorstelling blijven en waarbij de dieren gewoonlijk overnachten op eenzelfde vaste locatie.

Op de vraag van het bevoegde lid van het auditoraat naar de verantwoording om enkel de circussen, en niet de "rondreizende tentoonstellingen", van het toepassingsgebied van het ontwerp uit te sluiten, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"Er bestaan geen tentoonstellingen die aan deze omschrijving voldoen. Voor de volledigheid kunnen rondreizende tentoonstellingen wel toegevoegd worden in het toekomstige artikel 2 van het KB van 2/9/2005."

Het verdient aanbeveling het ontworpen artikel 2 in die zin aan te vullen.

Artikel 4

6. Zoals het ontworpen artikel 2ter is geredigeerd, lijkt het niet in een regeling te voorzien voor nieuwe circussen of nieuwe rondreizende tentoonstellingen die niet uit het buitenland komen, en die bijvoorbeeld pas in 2010 starten.

⁽¹⁾ De omschrijving van het begrip "eigenaar" in het ontworpen artikel 1, 3bis, lijkt vanuit juridisch oogpunt eerder thuis te horen bij een omschrijving van het begrip "bezitter".

Hierover om uitleg gevraagd, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"Het regelen van de hypothese van nieuwe Belgische circussen of tentoonstellingen is inderdaad een aanvulling van het ontwerp. Nieuwe initiatieven zijn niet erg waarschijnlijk omwille van de zeer povere economische situatie van de sector en het toenemende aantal steden en gemeenten dat circussen/tentoonstellingen met (al dan niet wilde) dieren verbiedt, maar kunnen uiteraard niet uitgesloten worden."

Met het oog op een sluitende regeling dient het ontworpen artikel 2ter op dit punt te worden aangevuld.

Artikel 7

7. Het ontworpen artikel 5, § 3, luidt:

"§ 3. De dieren dienen tijdens de periode dat zij niet rondreizen te worden gehouden in een verblijf dat voldoet aan de normen voorzien in bijlage III, IV, V of VI bij dit besluit. Indien dit verblijf zich op het Belgisch grondgebied bevindt, wordt het aangemeld bij de Dienst door middel van het formulier in bijlage I."

De eerste volzin van die ontworpen paragraaf 3 doet de vraag rijzen naar de efficiëntie van die regeling, in de mate dat uit de ontworpen tweede volzin blijkt dat verblijfsnormen worden ontworpen welke ook kunnen worden betrokken op een dier in een buitenlandse verblijfplaats.

Hierover om uitleg gevraagd, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

"Het is geenszins de bedoeling om verblijven in het buitenland aan onze nationale wetgeving te onderwerpen. Bij het opstellen van de reglementering (zowel het huidige KB als het voorliggende ontwerp) is er steeds vanuit gegaan dat een Belgische wetgeving enkel van toepassing kan zijn op het Belgisch grondgebied. Het is echter gebleken dat dit zowel door de circussen / rondreizende tentoonstellingen als voor de dierenbeschermingsverenigingen niet altijd zo werd begrepen. Om deze reden werd dit territoriale beginsel in een aantal artikels gepreciseerd. Een gelijkaardige verduidelijking zou ook in dit artikel toegevoegd kunnen worden."

.../...

Gelet op die toelichting dient het ontworpen artikel 5, § 3, in die zin te worden gepreciseerd.

8. Wat het ontworpen artikel 5, § 3, eerste volzin, betreft, moet worden opgemerkt dat in een normatieve tekst woorden als "dienen ... te" zoveel mogelijk moeten worden vermeden, aangezien de verplichting al in de regelgeving als zodanig besloten ligt.

Die opmerking kan worden herhaald voor bijvoorbeeld het ontworpen artikel 18, § 1, eerste lid (artikel 20, 1/, van het ontwerp), waar gewag wordt gemaakt van "moeten" en het ontworpen artikel 37, § 2 (artikel 34 van het ontwerp), waar gewag wordt gemaakt van "dienen ... te".

Artikel 25

9. Luidens het ontworpen artikel 26, § 1, derde volzin, mag de eigenaar de dieren niet "verwerven" vooraleer hij kennis heeft genomen van de beslissing van de Federale Overheidsdienst belast met de dierenbescherming of bij uitblijven van deze beslissing, vooraleer de vermelde termijn is verstreken.

Gelet op de rechtsgevolgen die worden gehecht aan het uitblijven van een beslissing, dient voor de rechtszekerheid de datum van ontvangst van het dossier door die dienst ter kennis te worden gebracht van de aanvrager.

10. Nog in het ontworpen artikel 26, § 1, derde volzin, moet het woord "verwerven" worden vervangen door de woorden "houden op Belgisch grondgebied".

11. Ter wille van de leesbaarheid van het ontworpen artikel 26 verdient het aanbeveling om de onderscheiden paragrafen telkens in te delen in leden.

.../...

Artikel 28

12. Luidens het ontworpen artikel 29 kan de bevoegde minister, na overleg met vertegenwoordigers van de eigenaars, de verantwoordelijken en de dierenbeschermingsverenigingen, de bijlagen bij het koninklijk besluit van 2 september 2005 wijzigen.

In de mate dat de verplichting tot overleg met de dierenbeschermingsverenigingen wordt beschouwd als een regeling steunende op artikel 33, § 2, van de voornoemde wet van 14 augustus 1986, moet van die bepaling melding worden gemaakt in de aanhef.

In dat verband gevraagd naar de werkbaarheid van de regeling, inzonderheid van het overleg met de dierenbeschermingsverenigingen, en in het licht van de vaststelling dat er vooralsnog geen uitvoering werd gegeven aan artikel 33, § 1, van de voornoemde wet van 14 augustus 1986, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

"Er bestaan inderdaad geen erkende verenigingen voor dierenbescherming, net zomin als er erkende verenigingen van verantwoordelijken en eigenaars bestaan. Dit belet echter niet dat representatieve personen van dergelijke verenigingen of zelfs representatieve individuen kunnen uitgenodigd worden voor overleg. Vrijwel alle ontwerpbesluiten op het vlak van dierenwelzijn worden trouwens voorgelegd aan de betrokken sectoren (dierenbeschermers, landbouwers, dierenhandelaars, liefhebbers, ...) hoewel geen enkele van deze verenigingen in het kader van de Dierenwelzijnswet officieel erkend is. In het voorgestelde artikel wordt bovendien niet verwezen naar erkende dierenbeschermingsverenigingen zodat uitvoering van artikel 33, § 1, ook niet noodzakelijk is voor de toepassing ervan.

Ter vergelijking kan hierbij verwezen worden naar de Raad voor Dierenwelzijn die in uitvoering van artikel 31 van de wet van 14 augustus 1986 werd opgericht. Overeenkomstig dit artikel maken onder meer de afgevaardigden van de nationale of regionale verenigingen voor dierenbescherming deel uit van deze Raad. Het feit dat geen uitvoering werd gegeven aan artikel 33, § 1, van de Dierenwelzijnswet heeft nooit een beletsel gevormd om de Raad voor Dierenwelzijn samen te stellen. Momenteel is deze samenstelling geregeld door het koninklijk besluit van 7 oktober 2002 tot regeling van de samenstelling en de werking van de Raad voor Dierenwelzijn."

.../...

Artikelen 40 en 41

13. In de Nederlandse tekst van de ontworpen toevoeging in de bijlage V (artikel 40 van het ontwerp) en in de bijlage VI (artikel 41 van het ontwerp) wordt de ene keer gewag gemaakt van "Bijzondere eisen" en de andere keer van "Bijkomende eisen". Ook in de bestaande tekst is er op dit punt geen uniformiteit.

De stellers van het ontwerp dienen er over te waken dat een consequente en eenvormige terminologie wordt gebruikt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS 42.304/3

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, troisième chambre, saisi par le Ministre de la Santé publique, le 12 février 2007, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 2 septembre 2005 visant à garantir le bien-être des animaux utilisés dans les cirques ou les expositions itinérantes pour l'amusement du public", a donné le 6 mars 2007 l'avis suivant:

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

Par ailleurs, le présent avis comporte également un certain nombre d'observations sur d'autres points. Il ne peut toutefois s'en déduire que, dans le délai qui lui est imparti, la section de législation a pu procéder à un examen exhaustif du projet.

*

* *

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté soumis pour avis vise à apporter quelques modifications de nature variée à l'arrêté royal du 2 septembre 2005 visant à garantir le bien-être des animaux utilisés dans les cirques ou les expositions itinérantes pour l'amusement du public.

3. L'arrêté en projet trouve essentiellement son fondement juridique dans l'article 6, § 2, de la loi du 14 août 1986 relative à la protection et au bien-être des animaux. Selon cette disposition, le Roi peut prescrire des mesures visant à assurer le bien-être des animaux utilisés pour distraire le public notamment dans les cirques et les expositions itinérantes. Il peut en outre imposer des conditions de compétence aux personnes qui détiennent ou soignent les animaux visés.

Plusieurs articles du projet comportent une délégation de pouvoir au ministre compétent. Ces dispositions trouvent notamment leur fondement juridique dans l'article 44, alinéa 1er, de la loi précitée du 14 août 1986, selon lequel le Roi peut déléguer au ministre qui a le bien-être des animaux dans ses attributions l'exercice de certains de ses pouvoirs qu'il détermine.

.../...

EXAMEN DU TEXTE

Article 2

4. À l'article 1er, 3bis, en projet, la notion de propriétaire est définie comme "la personne qui a l'animal en sa possession".

Il faut manifestement interpréter l'insertion et la définition de cette notion en ce sens que les obligations respectives du "responsable" et du "propriétaire" sont liées à la nature de ces obligations, à savoir des "obligations d'organisation" pour le responsable et des "obligations relatives aux animaux" pour le propriétaire.

À la question de savoir pourquoi le propriétaire n'est dès lors pas mentionné aussi par exemple dans l'article 8, § 4, en projet, et dans l'actuel article 22 de l'arrêté royal du 2 septembre 2005, le délégué a répondu ce qui suit:

"Het klassieke beeld van een circus is dat van een circusdirecteur die met zijn eigen tent en zijn eigen dieren rondreist om voorstellingen te geven. In dit geval is de circusdirecteur volgens de definities van het KB van 2/9/2005 en het voorliggende ontwerp van wijzigingsbesluit zowel verantwoordelijke als eigenaar.

Tegenwoordig hebben circusdirecteurs echter steeds minder eigen dieren. In dit geval is het circus een (bijna) lege huls die wordt opgevuld met ingehuurde acts. In dit geval is de circusdirecteur wel de verantwoordelijke, maar niet de eigenaar. De eigenaar is in dit geval diegene die (met zijn dieren) een tijdelijk contract afsluit met de verantwoordelijke om een of meerdere acts in het circus te verzorgen.

Voor wat betreft art. 8, § 4, wordt de eigenaar beschouwd onder het «personeel» te vallen aangezien hij een contract aangaat met de verantwoordelijke.

Bij het opstellen van het voorliggende ontwerp van besluit werd vertrokken van het idee dat de eigenaar van de dieren verantwoordelijk is voor de directe verzorging van de dieren, maar dat de verantwoordelijke van het circus verantwoordelijk is voor het grotere geheel, waarbij het inderdaad voornamelijk gaat om organisatorische verplichtingen. Hiermee rekening houdend en aangezien de verantwoordelijke degene is die de contacten verzorgt met de lokale autoriteiten, lijkt het logisch om de verplichtingen voorzien in artikel 22 toe te vertrouwen aan de verantwoordelijke."

Eu égard à cette réponse, dont il ressort que les termes ne sont pas tous utilisés dans leur sens juridique ordinaire, il est recommandé d'insérer également à l'article 1er de l'arrêté royal du 2 septembre 2005 une définition de la notion de "personnel". Pour le même motif, il est également recommandé d'utiliser un autre terme pour la notion de "propriétaire" ⁽¹⁾.

Article 3

5. Selon l'article 2 en projet, l'arrêté royal du 2 septembre 2005 ne s'applique pas aux cirques qui ne restent jamais plus d'un jour à l'endroit de la représentation et dont habituellement, les animaux passent la nuit à la même localisation permanente.

À la question posée par le membre compétent de l'auditorat de savoir ce qui justifie l'exclusion du champ d'application du projet des seuls cirques et non des "expositions itinérantes", le délégué a répondu ce qui suit:

"Er bestaan geen tentoonstellingen die aan deze omschrijving voldoen. Voor de volledigheid kunnen rondreizende tentoonstellingen wel toegevoegd worden in het toekomstige artikel 2 van het KB van 2/9/2005."

Il est recommandé de compléter l'article 2 en projet en ce sens.

Article 4

6. Dans sa formulation actuelle, l'article 2ter en projet ne semble pas prévoir de règle pour de nouveaux cirques ou de nouvelles expositions itinérantes ne provenant pas de l'étranger et dont les activités ne commenceraient par exemple qu'en 2010.

⁽¹⁾ La définition du "propriétaire" figurant à l'article 1er, 3bis, en projet, paraît d'un point de vue juridique plutôt correspondre à celle de "possesseur".

Des précisions à ce sujet lui ayant été demandées, le délégué a donné la réponse suivante:

"Het regelen van de hypothese van nieuwe Belgische circussen of tentoonstellingen is inderdaad een aanvulling van het ontwerp. Nieuwe initiatieven zijn niet erg waarschijnlijk omwille van de zeer povere economische situatie van de sector en het toenemende aantal steden en gemeenten dat circussen/tentoonstellingen met (al dan niet wilde) dieren verbiedt, maar kunnen uiteraard niet uitgesloten worden."

En vue de disposer d'une réglementation cohérente, il faut compléter l'article 2ter en projet sur ce point.

Article 7

7. L'article 5, § 3, en projet, est libellé comme suit:

"§ 3. Pendant la période durant laquelle ils ne voyagent pas, les animaux doivent être détenus dans un enclos qui répond aux normes prévues dans l'annexe III, IV, V ou VI du présent arrêté. Si ce lieu de détention se trouve sur le territoire belge, il est notifié au Service au moyen du formulaire en annexe I."

La première phrase de ce paragraphe 3 en projet soulève la question de l'efficacité de la règle énoncée, dans la mesure où il ressort de la deuxième phrase en projet que les normes de détention envisagées peuvent également se rapporter à un animal dans un lieu de détention à l'étranger.

Des précisions lui ayant été demandées sur ce point, le délégué a déclaré ce qui suit:

"Het is geenszins de bedoeling om verblijven in het buitenland aan onze nationale wetgeving te onderwerpen. Bij het opstellen van de reglementering (zowel het huidige KB als het voorliggende ontwerp) is er steeds vanuit gegaan dat een Belgische wetgeving enkel van toepassing kan zijn op het Belgisch grondgebied. Het is echter gebleken dat dit zowel door de circussen / rondreizende tentoonstellingen als voor de dierenbeschermingsverenigingen niet altijd zo werd begrepen. Om deze reden werd dit territoriale beginsel in een aantal artikels gepreciseerd. Een gelijkaardige verduidelijking zou ook in dit artikel toegevoegd kunnen worden."

.../...

Compte tenu de cette explication, il y a lieu de préciser l'article 5, § 3, en projet, en ce sens.

8. En ce qui concerne l'article 5, § 3, première phrase, en projet, il y a lieu de souligner qu'il faut éviter autant que possible de faire usage du terme "devoir" dans un texte normatif dès lors que l'obligation est déjà contenue dans la règle en tant que telle.

Cette observation peut être répétée par exemple pour l'article 18, § 1er, alinéa 1er, en projet (article 20, 1/, du projet) et pour l'article 37, § 2, en projet (article 34 du projet).

Article 25

9. Selon l'article 26, § 1er, troisième phrase, en projet, le propriétaire ne peut pas "acquérir" les animaux avant d'avoir pris connaissance de la décision du Service public fédéral chargé de la protection animale ou, en cas d'absence de cette décision, avant que le délai susmentionné soit expiré.

Vu les conséquences juridiques attachées à l'absence de décision, il faut, par souci de sécurité juridique, que la date à laquelle ce service reçoit le dossier soit portée à la connaissance du demandeur.

10. Toujours à l'article 26, § 1er, troisième phrase, en projet, il faut remplacer le mot "acquérir" par les mots "détenir sur le territoire belge".

11. Dans un souci de lisibilité de l'article 26 en projet, il est recommandé de diviser les différents paragraphes en alinéas.

Article 28

12. Selon l'article 29 en projet, le ministre compétent peut modifier les annexes de l'arrêté royal du 2 septembre 2005 après concertation avec les représentants des propriétaires, des responsables et des associations de protection animale.

Dans la mesure où l'obligation de concertation avec les associations de protection animale est considérée comme une règle fondée sur l'article 33, § 2, de la loi précitée du 14 août 1986, il faut mentionner cette disposition dans le préambule.

Interrogé à cet égard sur l'applicabilité du règlement, notamment de la concertation avec les associations de protection animale, et eu égard à la constatation que l'article 33, § 1er, de la loi précitée du 14 août 1986 n'a pas encore été mis en oeuvre, le délégué a déclaré ce qui suit:

"Er bestaan inderdaad geen erkende verenigingen voor dierenbescherming, net zomin als er erkende verenigingen van verantwoordelijken en eigenaars bestaan. Dit belet echter niet dat representatieve personen van dergelijke verenigingen of zelfs representatieve individuen kunnen uitgenodigd worden voor overleg. Vrijwel alle ontwerpbesluiten op het vlak van dierenwelzijn worden trouwens voorgelegd aan de betrokken sectoren (dierenbeschermers, landbouwers, dierenhandelaars, liefhebbers, ...) hoewel geen enkele van deze verenigingen in het kader van de Dierenwelzijnswet officieel erkend is. In het voorgestelde artikel wordt bovendien niet verwezen naar erkende dierenbeschermingsverenigingen zodat uitvoering van artikel 33, § 1, ook niet noodzakelijk is voor de toepassing ervan.

Ter vergelijking kan hierbij verwezen worden naar de Raad voor Dierenwelzijn die in uitvoering van artikel 31 van de wet van 14 augustus 1986 werd opgericht. Overeenkomstig dit artikel maken onder meer de afgevaardigden van de nationale of regionale verenigingen voor dierenbescherming deel uit van deze Raad. Het feit dat geen uitvoering werd gegeven aan artikel 33, § 1, van de Dierenwelzijnswet heeft nooit een beletsel gevormd om de Raad voor Dierenwelzijn samen te stellen. Momenteel is deze samenstelling geregeld door het koninklijk besluit van 7 oktober 2002 tot regeling van de samenstelling en de werking van de Raad voor Dierenwelzijn."

Articles 40 et 41

13. Dans le texte néerlandais de l'ajout en projet à l'annexe V (article 40 du projet) et à l'annexe VI (article 41 du projet), il est fait mention tantôt de "Bijzondere eisen" tantôt de "Bijkomende eisen". Dans le texte existant, il n'y a pas non plus d'uniformité sur ce point.

Les auteurs du projet devront veiller à garantir la cohérence et l'uniformité de la terminologie.

La chambre était composée de

Messieurs	D. ALBRECHT,	président de chambre,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	conseillers d'État,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assesseurs de la section de législation,
Madame	A.-M. GOOSSENS,	greffier.

Le rapport a été présenté par M. B. WEEKERS, auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. B. SEUTIN.

LE GREFFIER,

LE PRÉSIDENT,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT